

Натхнення (1932)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Такий бува момент, що в серці полумінь пече,
напруга почувань межі розрива,
злітають блискавки з осяяних очей,
та іскрами думок палає голова.

Немов льоди душі твоєї попливли б
увиш,
підносять слова щиріш і правдивіш,
мов квіт зарання, відімкнеться серця глиб.
— Тоді стає брехнею кожен вірш.

19 і 20 травня 1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/natkhnennia